

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ТРЕТА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

17. заседание

Вторникъ, 9 декемврий 1941 г.

(Открито въ 16 ч. 30 м.)

Председателствувалъ подпредседателътъ Димитъръ Пешевъ. Секретари: Атанасъ Цвѣтковъ и Георги Михайловъ

СЪДЪРЖАНИЕ:

Съобщения:

Съобщение отъ председателствуващия, че на 27 ноемврий 1941 г. е починалъ народниятъ представител Ангелъ Вълчевъ Долапчиевъ и починане паметта му	235
Отпуски	235
Питане	235
Предложения	235, 236
Законопроекти	236

По дневния редъ:

- Предложения: 1. За одобрение 40. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 3 ноемврий 1941 г., протоколъ № 180, досежно извършената отъ Българската народна банка, за смѣтка на държавата, обмѣна на лев, динари, драхми и германски военни марки презъ 1940 и 1941 години (Приемане) 236
2. За освобождаване на Валтеръ фонъ деръ Хайде отъ поствия ангажиментъ да върне изнесената отъ него за Югославия лека кола Мерцедесъ Бенцъ, типъ V—170, № 402988 на мотора и шасито и други (Приемане) 237
3. За освобождаване отъ вносно мито и всѣкакви други данъци, такси и берии, 20.000 кгр. сухо-безсолни биволски кожи. (Приемане) 237

Стр.

Стр.

- Законопроекти: 1. За допълнение на наредбата-законъ за етажната собственостъ (Първо и второ четене) 237, 238
2. За измѣнение на бюджета на Главната дирекция на строежитъ за 1941 бюджетна година. (Първо четене) 238
3. За измѣнение и допълнение на членове 9, 39 и 45 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията (Първо четене) 239
- Говорили: И. Петровъ 239
- М-ръ Д. Божиловъ 240
4. За отстъпване даромъ на германската държава държавното дворно мѣсто отъ 6.000 квадратни метра заедно съ сградата въ него, намиращо се въ гр. Скопие, ул. „Царъ Симеонъ“ № 16, за германско училище (Първо и второ четене) 240, 241
5. За пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ (Първо четене) 241
- Докладъ на комисията по провѣрка на изборитъ въ колежитъ: Бургаска селска, Елховска I, Поморийска, Пловдивска селска IV, Никополска II, Пътвенска II, Казанлъшка II, Старозагорска I, Старозагорска III, Чирпанска I, Хасковска II, Шуменска I, Търговищенска II, Бѣленска I, Поповска и Тетевенска (Одобрение) 246
- Дневенъ редъ за следващото заседание 248

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни) При-
сутствуватъ нужниятъ брой народни представители.
Обявявамъ заседанието за открито.

(Отсутствуватъ народнитъ представители: Александъръ Гатевъ, Александъръ Радоловъ, д-ръ Василъ Георгиевъ, Деянъ Деяновъ, д-ръ Иванъ Йотовъ, Иванъ Керемидчиевъ, Маринъ Грозевъ, Недѣлко Куюмджиевъ, Петко Стайновъ, Сирко Станчевъ и Таско Стоилковъ)

(Става правъ)

Г-да народни представители! На 27 миналия месецъ нашиятъ другаръ Ангелъ Вълчевъ Долапчиевъ се пресели въ вѣчността. (Всички народни представители ставатъ прави) Единъ отъ най-добритъ наши другари въ Народното събрание, активенъ общественикъ въ родното си мѣсто Попово, единъ отъ най-преданитъ на работата си, членъ на бюрото на Народното събрание, не е вече между насъ. Той си отиде твърде младъ, въ разцвѣта на своитъ сили, които бѣше посветилъ всецѣло на една всестранни обществена дейностъ. Въ неговото родно мѣсто нѣма инициатива, при която той да не е въ първитъ редове. Било въ материалната областъ, било въ духовната, той е посвещавалъ всичкитъ си сили и всичкитъ си дарби на общото добро, желаейки общия разцвѣтъ и преуспѣване на своето родно мѣсто, а заедно съ него и на нашата родина. Въ нашитъ сърдца той сигурно ще остави единъ хубавъ споменъ. Неговото име ще бѣде винаги споменавано, когато се говори за творческата дейностъ на нашата Камара.

Нека да бѣде вѣчна неговата паметъ!

Богъ да го прости!

(Народнитъ представители произнасятъ: „Богъ да го прости“)

Има да направя следнитъ съобщения.

Разрешени сѫ отпуски на г-да народнитъ представители:

Д-ръ Василъ Георгиевъ — 3 дни;

Гаврилъ Гроздановъ — 15 дни;

Д-ръ Иванъ Йотовъ — 15 дни;

Иванъ Керемидчиевъ — 1 денъ, и

Петко Стайновъ — 1 денъ.

Постѣпило е питане отъ народния представителъ г-нъ Лазаръ Поповъ до г-на министъръ-председателя относно съображенията и правото на Министерския съветъ да издаде XXXIII-то си постановление за повишение на наемитъ. Питането ще бѣде изпратено на г-на министъръ-председателя за отговоръ.

Постѣпили сѫ отъ Министерството на финанситъ:

Проекторешение за освобождаване минно акционерно дружество „Пиринъ“ въ София отъ заплащане такси за изнасянитъ за Германия оловно-цинкови руди;

Пректорешение за разрешаване на фирмата Атанасъ Банковски & Никола Ивановъ отъ София да внесе 300 кгр. изкуственъ гнонь и обложи по ст. 305Б1/а на вноската митническа тарифа, безъ прилагане забележката къмъ категория XIX на същата тарифа;

Проекторешение за одобряване XXV постановление на Министерския съвет, взето въ заседанието му отъ 23 октомври 1941 г., протоколъ № 175, относно облагането съ общински налогъ на мѣстното масло за ядене отъ маслини;

Проекторешение относно уреждането на нѣкои формалности при износа на цигари и рѣзанъ тютюнъ за лула;

Проекторешение за одобряване XIX постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 15 ноември 1941 г., протоколъ № 187, относно отстъпването на Гевгелийската община 10% отъ продажбата на около 5.000.000 килограма държавна морска солъ;

Проекторешение за одобряване 64. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му на 3 ноември 1941 г., протоколъ № 180, относно одобряване дадения отъ Министерството на финанситъ срокъ за унищожение намиращитъ се налице въ освободенитъ презъ 1941 г. земи запалки и тѣхнитъ части и опредѣляне срокъ за предаване за унищожение намиращия се налице въ тия земи фитилъ, който може да служи за запалки (машинки);

Проекторешение за одобряване XVII постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 22 ноември 1941 г., протоколъ № 190, съ което се одобрява гербовиятъ налогъ върху договора, който предстои да се сключи между фонда „Заеми на общинитъ“ за водоснабдяване, освѣтление и благоустройство“ и Софийската градска община за отпущнатия на последната заемъ отъ 703.000.000 л., да се внесе съ вносенъ листъ въ Българската народна банка на държавенъ приходъ по § 33 отъ бюджета на държавата;

Проекторешение за продължаване сроковетъ по временно-вносни декларации № № 5643, отъ 18 мартъ 1937 г., 21717/25884, отъ 18 августъ 1939 г., и 35432/38354, отъ 26 ноември 1940 г., всички на Столичната митница;

Проекторешение за продължаване сроковетъ по износна квитация № 1658, отъ 17 януари 1941 г., на Столичната митница по временна вносна декларация № 4547, отъ 6 септември 1940 г., и 4617, отъ 11 септември същата година, на Русенската митница;

Законопроектъ за измѣнение и допълнение на членове 58 и 59, букви „б“ и „в“, отъ наредбата-законъ за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ;

Законопроектъ за разрешение употребата за амбалаж на чуждестранни вестници, намѣрени налице въ освободенитъ презъ 1941 г. земи;

Законопроектъ за допълнение на закона за взаимно-спомогателнитъ, взаимнозастрахователнитъ и болничнитъ каси на служителитъ при министерствата, дирекциитъ и фондсетъ, управлявани отъ държавата и други учреждения.

Законопроектъ за разрешаване производството на тъкани книжни торби отъ хартия съ тегло 40 грама на квадратенъ метъръ;

Законопроектъ за освобождаване отъ данъци и гербъ сѣлжитъ за покупка на чулове и тютюни, сключени между Българската земеделска и кооперативна банка и Германския комисариатъ за тютюнитъ въ Македония.

Отъ Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве — законопроектъ за измѣнение параграфъ единственъ отъ закона за измѣнение чл. 10 отъ наредбата-законъ за изграждане на здравни домове въ селата и въ по-малкитъ градове.

Отъ Министерството на правосъдието — законопроектъ за уреждане на търговскитъ дружества въ Добруджа и на задълженията, възникнали преди присъединяването ѝ къмъ царството.

Отъ Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти — законопроектъ за измѣнение и допълнение на нѣкои членове отъ закона за лова.

Тия проекторешения и законопроекти сж раздадени на г-да народнитъ представители и ще бждатъ поставени на дневенъ редъ.

Минаваме къмъ дневния редъ — точка първа:

Одобрене на проекторешението за одобряване 40. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 3 ноември 1941 г., протоколъ № 180, досежно извършената отъ Българската народна банка, за смѣтка на държавата, обмѣна на леи, динари, драхми и германски военни марки презъ 1940 и 1941 години.

Г-нъ министърътъ на финанситъ се представлява отъ г-на министра на правосъдието.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за одобряване 40. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 3 ноември 1941 г., протоколъ № 180, досежно извършената отъ Българската народна банка, за смѣтка на държавата, обмѣна на леи, динари, драхми и германски военни марки презъ 1940 и 1941 години.

Г-да народни представители! Следъ окупацията отъ българскитъ войски на новоосвободенитъ земи: Добруджа, Тракия, Македония, Западнитъ покрайнини и Моравско, бѣха въ циркулация за известно време въ тия земи платежнитъ сръдства на държавитъ, които дотогава сж ги владѣли, а именно: леи, драхми, динари и едновременно съ тѣхъ германски военни марки, обмѣнени на Райхскредиткасе, София, и на отдѣлни германски трудови и военни части. За да се установи българскитъ левъ като единствено платежно сръдство и въ присъединенитъ къмъ царството територии, Министерскиятъ съветъ възложи на Българската народна банка да приеме на влогъ и обмѣни леитъ, драхмитъ, динаритъ и германскитъ военни марки.

Обмѣната на тия валути, поради принудителния ѝ характеръ, се извърши безъ да се удържа камбиаленъ данъкъ и гербъ.

Постѣпилитъ отъ тия обмѣни валути не може да се изразходватъ отъ Българската народна банка, поради голѣмия имъ размѣръ, или пъкъ вследствие взетитъ мѣрки отъ страна на съответнитъ власти, какъвто е случаятъ съ нареждането на Сръбската народна банка да не приема динари, които произхождатъ отъ територии, принадлежащи на бивша Югославия и присъединени сега къмъ други държави.

Поради обстоятелството, че нареждането за обмѣна на казанитъ валути изхожда отъ правителството и че при новосздаденото положение тия валути не може да се използватъ отъ Българската народна банка, предлагамъ за одобрение отъ Народното събрание горното постановление на Министерския съветъ.

Гр. София, ноември 1941 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ.

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобряване 40. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 3 ноември 1941 г., протоколъ № 180, досежно извършената отъ Българската народна банка, за смѣтка на държавата, обмѣна на леи, динари, драхми и германски военни марки презъ 1940 и 1941 г.

Одобрява се 40. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 3 ноември 1941 г., протоколъ № 180, което гласи:

„Одобрява се следното:

1. Извършената отъ Българската народна банка обмѣна съ лева на динари, драхми и леи, която обмѣна е наложена поради присъединяването къмъ България на новоосвободенитъ презъ 1940 и 1941 г. земи, и за смѣтка на държавното съкровище.

Ония суми отъ така обмѣненитъ динари, драхми и леи въ банкноти, монети или авоари по смѣтки, които суми ще останатъ неизползувани отъ Българската народна банка, да се заплатятъ на последната отъ държавата по курса, по който е извършена обмѣната.

2. Обмѣняването съ лева на германски военни марки на представителството на Райхсбанкъ въ София и на отдѣлни германски трудови или военни части, което се извършва въ размѣръ на германски военни марки 100.000 седмично, възъ основа на III постановление на Министерския съветъ, отъ 1 августъ т. г., протоколъ № 131, на 52. постановление, отъ 15 октомври т. г., протоколъ № 169, или въ по-голѣмъ размѣръ отъ германски военни марки 100.000 (сто хиляди) седмично по отдѣлни конкретни разрешения на Министерския съветъ и на министра на финанситъ, е сжщо за смѣтка на държавното съкровище.

Периодично държавата ще заплаща на банката обмѣненитъ суми въ германски военни марки по курса, по който е извършена обмѣната.

3. Одобрява се нареждането да не се събира камбиаленъ данъкъ и гербъ при обмѣната на леитъ, драхмитъ, динаритъ и германскитъ военни марки, извършена възъ основа на издаденитъ постановления на Министерския съветъ.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитъ представители приематъ решението за одобрение 40. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 3 ноември 1941 г., протоколъ № 180, досежно извърше-

ната от Българската народна банка, за смѣтка на държавата, обмѣна на леи, динари, драхми и германски военни марки презъ 1940 и 1941 г., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на следната точка, втора, отъ дневния редъ:

Одобрение на проекторешението за освобождаване Валтеръ Егонъ фонъ деръ Хайде отъ поетия ангажиментъ да върне изнесената отъ него за Югославия лека кола „Мерцедесъ-Бенцъ“, типъ V-170, № 402988 на мотора и шасито, К. С. 38, С. Ф. 3234, като сжщиятъ се освободи отъ заплащане на износни мита и други данъци, такси и гербъ и му се върне оставениятъ депозитъ отъ 100.000 л.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за освобождаване Валтеръ Егонъ фонъ деръ Хайде отъ поетия ангажиментъ да върне изнесената отъ него за Югославия лека кола „Мерцедесъ-Бенцъ“, типъ V-170, № 402988 на мотора и шасито и др.

Г-да народни представители! На основание чл. 208, пунктъ 14 отъ закона за митниците, Валтеръ Егонъ фонъ деръ Хайде, бившъ жителъ на София, на 31 юлий 1941 г. е заминалъ за Югославия съ автомобилна кола, типъ „Мерцедесъ-Бенцъ“, типъ V-170 на мотора и на шасито К. С. 38, кабриолетъ лимузина, черна, С. Ф. 3234, оценена за 100.000 л., която стойностъ е депозирана въ Кредитна банка, София, при условие сжщата кола да бжде върната въ срокъ една година. Поради развитието се военни събития, презъ настоящата година, горната автомобилна кола е била реквизирана отъ югославските военни власти и не е върната вече на собственика, съ което се отмѣня възможността на последния да изпълни поетия ангажиментъ. Това се потвърждава отъ приложените документи къмъ заявлението на просителя.

При това положение собственикъ на колата моли да бжде освободенъ отъ поетия ангажиментъ да върне изнесената отъ него автомобилъ, да се освободи отъ заплащане на износно мито и други данъци и такси и гербъ и му се освободи оставениятъ депозитъ отъ 100.000 л.

Горното като излагамъ, моля ви г-да народни представители, да разгледате и, ако одобрите, да приемете представеното ви за целта решение.

Гр. София, ноемврий 1941 г.

Министъръ на финансите: Д. Божиловъ.

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за освобождаване Валтеръ Егонъ фонъ деръ Хайде отъ поетия ангажиментъ да върне изнесената отъ него за Югославия лека кола „Мерцедесъ-Бенцъ“, типъ V-170, № 402988 на мотора и шасито, К. С. 38, С. Ф. 3234, като сжщиятъ се освободи отъ заплащане на износни мита и други данъци, такси и гербъ и му се върне оставениятъ депозитъ отъ 100.000 л.

Одобрява се да се освободи Валтеръ Егонъ фонъ деръ Хайде отъ поетия ангажиментъ да върне изнесената отъ него за Югославия лека кола „Мерцедесъ-Бенцъ“, типъ V-170, № 402988 на мотора и шасито, К. С. 38, С. Ф. 3234, като сжщиятъ се освободи отъ заплащане на износни мита и други данъци, такси и гербъ и му се върне оставениятъ депозитъ отъ 100.000 л.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ решението за освобождаване Валтеръ Егонъ фонъ деръ Хайде отъ поетия ангажиментъ да върне изнесената отъ него за Югославия лека кола Мерцедесъ-Бенцъ, типъ V-170, № 402988 на мотора и шасито, К. С. 38, С. Ф. 3234, като сжщиятъ се освободи отъ заплащане на износни мита и други данъци, такси и гербъ и му се върне оставениятъ депозитъ отъ 100.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на следната точка, трета, отъ дневния редъ:

Одобрение на проекторешението за освобождаване отъ вносно мито и всѣкави други данъци, такси и берии 20.000 кгр. сухобезсолни биволски кожи.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за освобождаване отъ вносно мито и всѣкави други данъци, такси и берии 20.000 кгр. сухобезсолни биволски кожи.

Г-да народни представители! Съ писмо № 33092, отъ 11 того, Дирекцията на вътрешната търговия, индустрията и занаятите, отдѣление за цените, като съобщава, че на 3-ти клонотъ занаятчийски съюзъ сж пристигнали 20.000 кгр. сухобезсолни биволски кожи „Кантони“ и „Хонгконгъ“, чиято цена ще бжде значително по-висока отъ тази на мѣстните биволски кожи, употребявани за производство на царвули, моли, тая партия кожи да бжде освободена отъ заплащане на вносно мито и всѣкави други такси и берии.

Горното като ви излагамъ, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и, ако одобрите, да приемете представеното ви за целта проекторешение.

Гр. София, ноемврий 1941 г.

Министъръ на финансите: Д. Божиловъ.

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за освобождаване отъ вносно мито и всѣкави други данъци, такси и берии 20.000 кгр. сухобезсолни биволски кожи.

Одобрява се да се освободятъ отъ заплащане на вносно мито и всѣкави други данъци, такси и берии, 20.000 кгр. сухобезсолни биволски кожи „Кантони“ и „Хонгконгъ“, които ще бждатъ внесени отъ 3. клонотъ занаятчийски съюзъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ решението за освобождаване отъ вносно мито и всѣкави други данъци, такси и берии 20.000 кгр. сухобезсолни биволски кожи, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Г-да народни представители! Къмъ следните точки четвърта и пета отъ дневния редъ не можемъ да пристъпимъ поради отсъствието на г-на министра на търговията, промишлеността и труда.

Минаваме на следната точка, шеста, отъ дневния редъ.

Първо четене на законопроекта за допълнение на наредбата-законъ за етажната собственост.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за допълнение на наредбата-законъ за етажната собственост.

Г-да народни представители! Както знаете, етажната собственост или собствеността на етажи или части отъ етажи се появи у насъ въ последно време подъ натиска на живота. Обстоятелството, че този видъ собственост (на части въ хоризонтално дѣление на сградите) се различава съществено отъ обикновената собственост (на части въ вертикално дѣление на сградата), наложи създаването на единъ специаленъ законъ за уреждане, както на въпроситъ относно използване на тази собственост, така и на въпроситъ относно отчуждаването ѝ. Що се отнася, обаче, до митата, които въ последния случай, при прехвърлянето, трѣбва да се събиратъ, специалниятъ законъ не предвижда никакви особени правила, вследствие на което по този въпросъ трѣбване да се прилагатъ общите правила, предвидени въ закона на нотариусите и околните сѣдии, които извършватъ нотариални дѣла. Поради особеното естество, обаче, на етажната собственост, както се каза, и нейното придобиване, на практика се явиха известни различия, които не можахъ да се отстранятъ даже съ особената наредба, която гласувахте въ измѣнение и допълнение на чл. 105 отъ закона за нотариусите и околните сѣдии, които извършватъ нотариални дѣла. Всичко това налага да се създаде една специална наредба, съ която да се уреди този въпросъ по единъ начинъ, който да държи смѣтка, както за особеностите на тази собственост, за която е дума, така и за справедливите интереси на фиска.

Предлаганиятъ проектъ, прочее, има именно тази целъ.

Не може да се отрече, че при етажната собственост, тъй както тя се появи у насъ, строителитъ, които обикновено сж и продавачи на етажите или на частите отъ етажи, отъ самото начало се явяватъ като мълчаливи,

подразумяваеми мандатори на бъдещите собственици на етажи или части от етажи. Обикновено строителите започват построяването или с средства, събрани от бъдещите собственици, или чрез постепенно финансиране от сжщити или най-после чрез сключване на ипотека, която впоследствие се разпределя пропорционално между собствениците. Очевидно, това обстоятелство не може да няма значение при разрешаване на въпроса за митата, които собствениците трябва да платят при прехвърлянето. Във повечето случаи на тях се прехвърля само част от мѣстото и една част от бъдещата постройка, която се строи или с техни средства или с средства набавени за тяхна сметка. Правилно е, следователно, при прехвърлянето на етажи или части от етажи, докато трае строежът, но не по-късно от определяне на частите от зданието между собствениците (дѣлбата, за която говори чл. 4 от закона за етажната собственост), митата да се определят не върху пълната стойност на етажа или частта от етажа (на стойността на съответната част от постройката плюс стойността на мѣстото), а само върху стойността на мѣстото.

Настоящият проект държи сметка за всичко това, като дава на сложения въпрос едно разрешение, отговарящо на мнозинството случаи.

За да не става злоупотребление или заобикаляне на закона, алинея втора на предлагания текст туря единъ предѣл въ отношение на времето, до което може да се поддържа горната презумпция. Следъ изтичане на това време, счита се, че се касае за една обикновена продажба чисто и просто и, следователно, митата се събират на общо основание.

Поради горните съображения, моля, г-да народни представители, да приемете и гласувате предложения законопроектъ.

Гр. София, ноември 1941 г.

Министър на правосъдието: В. Митакъвъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за допълнение на наредбата-законъ за етажната собственост

Параграфъ единственъ. Следъ чл. 4 се прибавя новъ:

Чл. 4а. При продажба на етажъ или частъ отъ етажъ презъ време на строежа и не по-късно отъ дѣлбата, за която се говори въ предходния членъ, предвиденитъ въ закона за нотариуситъ и околйскитъ сѣдии, които извършватъ нотариални дѣла, мита се плащатъ въ размѣръ съответстващъ на стойността на припадащата се на етажа или частъ отъ етажа частъ отъ мѣстото, върху което построена сградата.

Забележка. Горното правило не се отнася до продажба на етажа или частъ отъ етажа, макаръ и дѣлбата още да не е извършена, ако отъ свършване на построяването до продажбата сѣ се изминали повече отъ три месеца.

Алинея първа отъ настоящата наредба има тълкувателенъ характеръ и отмиънява всички наредби, които ѝ противоречатъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ на първо четене законопроекта за допълнение на наредбата-законъ за етажната собственост, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Василъ Митакъвъ: Спешностъ!

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министъръ на правосъдието предлага да се даде спешностъ на законопроекта. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за допълнение на наредбата-законъ за етажната собственост.

Параграфъ единственъ. Следъ чл. 4 се прибавя новъ:

Чл. 4а. При продажба на етажъ или частъ отъ етажъ презъ време на строежа и не по-късно отъ дѣлбата, за която се говори въ предходния членъ, предвиденитъ въ закона за нотариуситъ и околйскитъ сѣдии, които из-

вършватъ нотариални дѣла, мита, се плащатъ въ размѣръ, съответстващъ на стойността на припадащата се на етажа или частъ отъ етажа частъ отъ мѣстото, върху което е построена сградата.

Забележка. Горното правило не се отнася до продажба на етажа или частъ отъ етажа, макаръ и дѣлбата още да не е извършена, ако отъ свършване на построяването до продажбата сѣ се изминали повече отъ три месеца.

Алинея първа отъ настоящата наредба има тълкувателенъ характеръ и отмиънява всички наредби, които ѝ противоречатъ.

Министъръ Василъ Митакъвъ: Има една печатна грѣшка. Въ забележката къмъ параграфъ единственъ думитъ: „Горното правило не се отнася до продажба на етажа или частъ отъ етажа“, трябва да се четатъ: „Горното правило не се отнася до продажби на етажи или частъ отъ етажи“. Въмѣсто единствено число, да бѣде множествено число.

Димитъръ Андреевъ: Г-не министре! Азъ моля да се съгласите законопроектчето да мине презъ комисията, за да не допустнемъ и друга грѣшка, толкова повече, че събирането на това мито е спрѣно сега административно. Съ нищо не е оправдана тази бързина.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Предложи се спешностъ на законопроекта и се пристѣпи вече къмъ второ четене. Няма защо да се поставя този въпросъ.

Министъръ Василъ Митакъвъ: Азъ нѣмамъ нищо противъ да отиде законопроектътъ въ комисията, преди да се гласува на второ четене. Но имайте предвидъ, че срокътъ за плащането на митата по закона за нотариуситъ и пр. изтече на 3 декември.

Сотиръ Яневъ: Може да се свика утре комисията.

Димитъръ Андреевъ: Два дена може да се почака.

Министъръ Василъ Митакъвъ: Азъ моля да гласувате законопроекта така, както е предложень.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Въ текста на забележката се поправа печатна грѣшка: вмѣсто „продажба на етажа или на частъ отъ етажа“, става „продажби на етажи или частъ отъ етажи“. Значи, вмѣсто единствено число, става множествено число.

Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ на второ четене заглавието и параграфъ единственъ на законопроекта, както се докладава, съ поправката на печатнитъ грѣшки, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ следната точка, седма, отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за измѣнение бюджета на Главната дирекция на строежитъ за 1941 бюджетна година.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ д-ръ Георги Рафаиловъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение бюджета на Главната дирекция на строежитъ за 1941 бюджетна година.

Г-да народни представители! Съмъ закона за допълнителни бюджетни кредити по бюджетитъ на разнитъ фондове на държавата за 1941 бюджетна година по бюджета на Главната дирекция на строежитъ за 1941 бюджетна година, частъ II — нови желѣзопѣтни линии — се разрешиха бюджетни кредити въ размѣръ на 230.396.000 л., разходитъ по които следваше да се покрятъ съ извънредната вноска отъ държавата въ сжщия размѣръ, предвидена да постѣпи по нова буква „д“ на приходния § 3 на бюджета на сжщата дирекция.

Разходитъ по този допълнителенъ бюджетенъ кредитъ не ще бѣдатъ извършени въ размѣръ, както първоначално се е предвидѣло, и ще се направятъ икономии въ размѣръ на около 200.000.000 л.

Въ замѣна на това, разходитъ за пѣтищата презъ 1941 г. се увеличиха и разрешенитъ бюджетни кредити за направа и поправка на пѣтищата не ще бѣдатъ достатъчни за изплащане на всички извършени разходи.

Съ предложения законопроектът ще може да се задоволят нарастващите нужди за строеж на пътищата, поради което, моля ви, г-да народни представители, да одобрите и гласувате законопроекта.

Гр. София, ноември 1941 г.

Министър на финансите: **Д. Божилов**

ЗАКОНОПРОЕКТЪТ

за изменение бюджета на Главната дирекция на строежите за 1941 бюджетна година.

Чл. 1. Намалява се кредитът, предвиден по § 40, част II — нови железопътни линии — на бюджета на Главната дирекция на строежите за 1941 бюджетна година с 200.000.000 л., с която сума се увеличават кредитите по следните параграфи от част I — „Пътища“ — на същия бюджет, а именно: по § 21—А с 100.000.000 л. и по § 21—Б с 100.000.000 л.

Чл. 2. Предвидената съ закона за допълнителните бюджетни кредити по бюджета на разните фондове на държавата за 1941 бюджетна година извънредна вноска от държавата по § 3, буква „д“, на приходния бюджет на Главната дирекция на строежите, част II — нови железопътни линии — от 230.396.000 л. се намалява с 200.000.000 л., т. е. остава 30.396.000 л.

Въ размър на намалената вноска от 200.000.000 л. се предвижда нова буква „г“ към § 1, част I — „Пътища“ — на приходния бюджет на Главната дирекция на строежите извънредна вноска от държавата въ размър на 200.000.000 л.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които от г-да народните представители приемат на първо четене законопроекта за изменение бюджета на Главната дирекция на строежите за 1941 бюджетна година, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектът отива въ комисията.

Давам 10 минути почивка.

(След почивката)

Председателстващ Димитър Пешев: (Звъни) Заседането продължава.

Минаваме към точка осма от дневния ред:

Първо четене на законопроекта за изменение и допълнение на членове 9, 39 и 45 от закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчев: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроекта за изменение и допълнение на членове 9, 39 и 45 от закона за бюджета, отчетността и предприятията.

Г-да народни представители! Съгласно съ разпоредбите на чл. 39 от сега действащия закон за бюджета, отчетността и предприятията, разрешения за поемане задължения за прехраната на хора и добитък, за доставка на облекло за войски и трудови части и групи, както и за строежи и доставки, нетърпящи отлагане по един следващ бюджет, се дават от Министерския съвет.

Също така Министерският съвет, съгласно съ разпоредбите на членове 16 и 40 от наредбата-закон за бюджета на държавата за 1935 бюджетна година, чл. 45 от закона за бюджета, отчетността и предприятията и чл. 60 от закона за държавните служители, разрешава отпускане помощи, награди, субсидии, премии и други такива на длъжностни лица, общини, дружества и пр., когато размърът им надминава 25.000 л.; определя размър на възнагражденията на наети лица за временна работа над 150 л. дневно, както и определя пътните и дневни пари на командированите частни лица от държавата въ царството или въ странство.

Тия въпроси не представляват съществена бюджетна, стопанска или друга интересъ и отнемат ценно време на Министерския съвет.

За да се облекчи работата на Министерския съвет и се внесе по-голяма експедитивност при разрешаването на тия въпроси, както и за избягване на излишни пре-

писки, честь имамъ да ви помоля, г-да народни представители, да разгледате и одобрите презъ текущата сесия тукъ приложения законопроектъ.

Гр. София, ноември 1941 г.

Министър на финансите: **Д. Божилов**

ЗАКОНОПРОЕКТЪТ

за изменение и допълнение на членове 9, 39 и 45 от закона за бюджета, отчетността и предприятията.

§ 1. Въ чл. 9 накрая от закона за бюджета, отчетността и предприятията се добавят следните две нови алинеи:

Помощите, наградите, субсидиите, премията и други такива, давани на длъжностни лица, общини, дружества и прочее, се отпускат съ заповед от съответния министър въ размър до 10.000 л. включително; съ писмено съгласие на министъра на финансите въ размър до 300.000 л., а за суми над 300.000 л. — от Министерския съвет.

Размърът на пътните и дневните пари на командировани въ царството или въ чужбина лица по чл. 60 от закона за държавните служители се определя от министъра на финансите.

§ 2. Следъ алинея трета на чл. 39 се добавя следната нова алинея:

Разрешенията за поемане на задължения за разходи, платими по един следващ бюджет по предходната алинея, се дават само от министъра на финансите.

§ 3. Накрая на алинея шеста от чл. 39 се добавя следният текст:

Такива задължения, поети не по тоя редъ, не подлежат на изпълнение.

§ 4. Следъ алинея трета на чл. 45 се добавя следната нова алинея четвърта:

Дава се право на министъра на финансите да разрешава да се плащат надници по-големи от 100 л. на день, максимумъ до 200 л.

§ 5. Настоящият законъ отменява всички законоположения, които му противоречатъ.

Председателстващ Димитър Пешев: Има думата народният представител г-нъ Иванъ Петровъ.

Иванъ В. Петровъ: Г-да народни представители! Нѣма да говоря обширно по законопроекта за изменение и допълнение на членове 9, 39 и 45 от закона за бюджета, отчетността и предприятията. Това, което иска г-нъ министърът на финансите, считамъ, че е навременно и се налага от естеството на строителните работи, от разходите, които се явяват и които трѣбва да се прехвърлят от една година към друга и пр. и пр. Искамъ да спра вниманието ви на § 1, алинея втора, където е казано: „Помощите, наградите, субсидиите, премията и други такива, давани на длъжностни лица, общини, дружества и пр., се отпускат съ заповед от съответния министър въ размър до 10.000 л. включително; съ писмено съгласие на министъра на финансите въ размър до 300.000 л., а за суми над 300.000 л. — от Министерския съвет“.

Азъ бихъ молилъ да се направи една корекция въ този текстъ, въ смисълъ, че съ писмено съгласие на министъра на финансите се отпускат помощи въ размър не до 300.000 л., а до 100.000 л. Азъ бихъ молилъ да стане това — какъ да кажа — въ интереса на самите министри, за да нѣма казано-речено. Азъ не се съмнявамъ, че уважаемият министър на финансите нѣма да позволи нито за един моментъ да се усъмни нѣкой, че той току така, à la feger, — да употребя една френска дума — ще даде съгласието си да се отпусне нѣкому помощъ или награда. Но понеже се касае за отпускане на помощи, награди и пр., за нашата действителност 300.000 л. не сѣ малко пари. Знаете колко относителенъ е аршинътъ на масата, аршинътъ на мѣлвата, аршинътъ на „казали и рекли“. Затова предлагамъ да се намали този размър, вмѣсто „до 300.000 л.“ да бѣде „до 100.000 л.“ Да се направи това, мисля, ще бѣде целесъобразно. И пакъ се постига това, което се цели съ законопроекта. За по-големи помощи, награди, субсидии и пр., нека да решава Министерският съветъ.

Правя това предложение, защото искамъ да се запази престижътъ на управлението, престижътъ на тия, които сѣ на министерските маси, да не се дава утре поводъ на нѣкой да кажатъ, че еди кой си министъръ е действувалъ спрямо еди кой си архитектъ или адвокатъ или длъжностно лице по лицепрятне.

Водимъ само отъ добри намѣрения, да се запази престижътъ и името на тия, които стоятъ на министерскитѣ мѣста, азъ правя, г-не министри, това предложение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата г-нъ министърътъ на финанситѣ.

Министъръ Добри Божиловъ: Г-да народни представители! Азъ мисля, че тукъ има недоразумение. Г-нъ Петровъ излиза отъ погрѣшна база и поради това идва до погрѣшни заключения.

Какво е положението сега по закона за бюджета, отчетността и предприятията? Единъ министъръ може да отпусне помощъ до 5.000 л., съ съгласието на министра на финанситѣ — до 25.000 л., а за отпускане на помощи надъ 25.000 л. е необходимо решение на Министерския съветъ. Такива помощи, за които говори г-нъ Иванъ Петровъ, въобще не се даватъ. Въ случая се касае за безлихвенитѣ заеми, давани отъ Министерството на земедѣлието на кооперации, на общини, за млѣкопреработватели, за бани, за фурни и т. н. за 7 години и за които държавата всѣка година отъ бюджета на Министерството на земедѣлието трѣбва да дава лихвитѣ, а кооперациитѣ, общинитѣ и пр. правятъ само погашенията.

По принципъ и Министерскиятъ съветъ се е пазилъ да не дава помощи на отдѣлни лица, на адвокати, на архитекти и пр. — за което говори г-нъ Петровъ. Но истината е тази. Често пѣти Министерскиятъ съветъ си губи времето за дребни или технически работи. Даденъ заемътъ, изчислена лихвата — нѣма какво да се решава, освенъ да се провѣри дали лихвата е вѣрно изчислена за съответната година и да се даде. Всички г-да министри въ Министерския съветъ намѣриха, че Министерскиятъ съветъ се занимава съ дребни работи, съ технически работи, които винаги минаватъ така, както се докладватъ. Затова се поиска, Министерскиятъ съветъ да се освободи отъ тѣзи дребни работи, отъ тѣзи технически работи, за да му остане повече време да обръща повече внимание на по-големитѣ въпроси. Желанието на г-да министритѣ бѣше въобще да не отиватъ тия въпроси, макаръ и за суми надъ 300.000 л., въ Министерския съветъ. Обаче по тѣзи съображения, които изтъкна г-нъ Петровъ, азъ поискахъ съ исканията за суми надъ 300.000 л., макаръ да се касае за лихви по поети вече ангажменти, да се занимава Министерскиятъ съветъ. Затова се постави: помощи, награди, субсидии и пр. до 10.000 л. да се отпускатъ съ заповѣдъ отъ съответния министъръ — тукъ влизатъ тѣзи помощи, за които г-нъ Иванъ Петровъ говори; помощи, награди и пр. надъ 10.000 до 300.000 л. — а това съ лихвитѣ на безлихвенитѣ заеми къмъ Земедѣлската банка, кждето нѣма какво да се решава, заемитѣ сѣ дадени, въпросътъ е само да се провѣри дали лихвитѣ сѣ толкова — да се отпускатъ съ писмено съгласие на министра на финанситѣ, а надъ 300.000 л. — по решение на Министерския съветъ.

При това положение азъ смѣтамъ, че г-нъ Иванъ Петровъ защитава погрѣшно една теза, оборва едно положение, което въобще не съществува. Азъ не бихъ желалъ да се иска съгласието на министра на финанситѣ за суми не до 300.000 л., но дори и до 30.000 л., ако се касае до помощи отъ такова естество, за които говори г-нъ Иванъ Петровъ, защото зная нашата действителностъ и защото всѣки министъръ бѣга отъ тая работа — колкото по-малко неприятни работи има, толквва по-добре. Но тукъ се касае за чисто техническа работа, за отпускане на лихви по заеми къмъ Земедѣлската банка. Помощитѣ за отдѣлни лица сѣ почти премахнати. Вие ще видите отъ бюджета на Министерството на земедѣлието, че всички почти суми за помощи се даватъ на общини, на кооперации, за лихви по поети ангажменти.

Моля ви да приемете законопроекта така, както е предложенъ, съ тѣзи освѣтления, които ви дадохъ. Ако желаете, нека законопроектътъ отиде въ комисията и тамъ да се обмисли въ присѣдствието и на г-на министъръ-председателя и на повече министри. Ако се наистин да остане така, както е — добре; ако се иска, може да остане и старото положение — т. е. това, което бѣше досега; или пъкъ да се приеме това, което предлага г-нъ Иванъ Петровъ. Обаче никой да не мисли, че ще се даватъ помощи на отдѣлни лица. Пакъ повтарямъ: касае се за лихви по поети вече ангажменти.

При това положение, моля, законопроектътъ да бѣде приетъ сега на първо четене така, както е изработенъ и предложенъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Иванъ Петровъ.

Иванъ В. Петровъ: Едно обяснение. Ако повдигнахъ въпросъ, то е, защото редакцията така, както е — „помощи, награди, субсидии, премии и пр.“ — се разбира тъй, както азъ я разбрахъ.

Министъръ Добри Божиловъ: То е само за помощитѣ до 10.000 л.

Иванъ В. Петровъ: Следъ Вашето обяснение за мене е ясенъ въпросътъ. Въ всѣки бюджетъ ние предвиждаме кредити на разположение на министритѣ за даване на помощи. Понеже тукъ се говори за даване награди, субсидии, премии и пр., затова помислихъ да не би да се касае за даване такива на отдѣлни лица: архитекти, адвокати и други длѣжностни лица.

Министъръ Добри Божиловъ: За Ваше успокоение ще Ви кажа още, че всички помощи по бюджета на Министерството на земедѣлието сѣ отдѣлно. Тѣзи слѣди параграфи, които ги имаше по-рано, сега ги нѣма. Казва се, наприкладъ, въ § 5: помощи — 5 милиона лева. Така че фиксирани сѣ. Има я тая гаранция.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ на първо четене законопроекта за измѣнение и допълнение на членове 9, 39 и 45 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, моля, да вдигнатъ рѣжка. Мозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ отива въ комисията.

Минаваме на точка девета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за отстъпване даромъ на германската държава, държавното дворно мѣсто отъ 6000 квадратни метра, заедно съ сградата въ него, намиращо се въ гр. Скопие, ул. „Царъ Симеонъ“ № 16, за германско училище.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за отстъпване даромъ на германската държава за германско училище държавното дворно мѣсто отъ 6000 квадратни метра, заедно съ сградата въ него, намиращо се въ гр. Скопие, ул. „Царъ Симеонъ“ № 16, при съседни: отъ югъ ул. „Илинденъ“, отъ западъ ул. „Св. Климентъ Охридски“ и отъ северъ ул. „279“.

Г-да народни представители! Държавата е собственица на дворното мѣсто отъ 6000 квадратни метра и намиращата се въ него сграда въ гр. Скопие, на улица „Царъ Симеонъ“ № 16, при съседни: отъ югъ улица „Илинденъ“, отъ западъ улица „Свети Климентъ Охридски“ и отъ северъ улица „279“. Този държавенъ имотъ засега не се използва отъ никое държавно учреждение и стопанство. Управата на германскитѣ училища въ България, схващайки нуждата отъ собствена училищна сграда, моли да се отстъпи на германската държава даромъ казания държавенъ имотъ — сжщиятъ имотъ е подходящъ за целта, защото се намира въ центъра на града на брѣга на рѣка Вардаръ. Сградата е нова и дворътъ достатъчно широкъ.

Откриването на едно образцово срѣдно германско училище въ гр. Скопие ще бѣде разсадникъ на култура и просвѣта и ще послужи за издигане на самия градъ Скопие и цѣлата негова област, тъй както въ него ще получатъ своето образование и възпитание голѣма частъ отъ подрастащото поколѣние отъ новоосвободенитѣ земи.

Като имамъ предвидъ целитѣ, за които се иска държавниятъ имотъ, намирамъ за умѣстно, да се удовлетвори молбата на управата на германскитѣ училища въ България, като се отстъпи даромъ на германската държава държавното дворно мѣсто отъ 6000 квадратни метра и намиращата се въ него сграда въ гр. Скопие, улица „Царъ Симеонъ“ № 16, за германско училище.

Моля ви, прочее, г-да народни представители, да гласувате предложението законопроектъ.

Гр. София, ноемврий 1941 г.

Министъръ на земедѣлието и държавнитѣ имоти:
Д. Кушевъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за отстъпване даромъ на германската държава държавното дворно място отъ 6.000 квадратни метра, заедно съ сградата въ него, намиращо се въ гр. Скопие, улица „Царь Симеонъ“ № 16, за германско училище.

Членъ единственъ. Отстъпва се даромъ на германската държава държавното дворно място отъ 6000 квадратни метра, заедно съ сградата въ него, намиращо се въ гр. Скопие, ул. „Царь Симеонъ“ № 16, при съсед: отъ югъ улица „Илинденъ“, отъ западъ улица „Свети Климентъ Охридски“, отъ северъ — улица „279“ за германско училище въ градъ Скопие.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитъ представители приематъ на първо четене законопроекта за отстъпване даромъ на германската държава държавното дворно място отъ 6000 квадратни метра, заедно съ сградата въ него, намиращо се въ гр. Скопие, улица „Царь Симеонъ“ № 16, за германско училище, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ-председателъ Богданъ Филовъ: Предлагамъ спешностъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министър-председателъ предлага да се даде спешностъ на законопроекта. Които отъ г-да народнитъ представители приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта на второ четене.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете заглавието на законопроекта и членъ единственъ*)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които отъ г-да народнитъ представители приематъ заглавието и членъ единственъ, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме на точка десета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ.

Г-да народни представители! Предвидъ на това, че законопроектъ е доста дълъгъ, моля да се съгласите да се прочетатъ само мотивитъ, а законопроектъ да се счита за прочетенъ. Които отъ г-да народнитъ представители приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Г-нъ министърътъ на желѣзницитъ се представлява отъ г-на министъръ-председателя.

Моля г-на докладчика да прочете мотивитъ къмъ законопроекта.

Докладчикъ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ.

Г-да народни представители! Сега действащиятъ законъ за пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ у насъ датира отъ 1906 г. и до днесъ е претърпѣлъ множество измѣнения и допълнения, съ огледъ на постоянно възникващитъ нови условия и нужди въ областта на тия важни държавни служби. Нѣкои отъ службитъ по това ведомство сж били уреждани и съ отдѣлни закони, каквто е законътъ за селскитъ пощенски, телеграфни и телефонни съобщения въ царството отъ 1921 г.

Презъ изтеклитъ вече 35 години отъ прокарването на сегашния законъ за пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ, обаче, голѣмото развитие на службитъ по ведомството, предизвикано отъ повишенитъ и разнообразни нужди на държавата и населението и отъ новитъ технически изобретения и подобрения въ много отъ поддѣленията му, направи да се чувствува отдавна необходимостта отъ единъ новъ общъ законъ, който да урежда дейността на Главната дирекция на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ по начинъ, отговарящъ на съвременнитъ изисквания на културния и стопански животъ въ страната.

Отъ друга страна, сегашниятъ законъ за пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ урежда материята въ най-голѣмитъ й подробности, като постановява даже и размѣра на так-

ситъ, събирани за отдѣлнитъ видове услуги, извършвани отъ службитъ, обстоятелство, което прави закона кратко-траенъ въ много отъ неговитъ разпорѣждания и го противопоставя на стремежа на ведомството да нагажда устройството и дейността си постоянно и своевременно къмъ често мѣняващитъ се предпоставки отъ устройствено и техническо естество.

Идеята за новъ законъ за пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ у насъ сществува отдавна и е подемана на нѣколко пѣти въ миналото, безъ да е могла да бѣде осъществена. Днесъ, обаче, нуждата отъ единъ съвремененъ и пѣленъ устройственъ законъ за Главната дирекция на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ, който да отговори на сегашнитъ условия, при които трѣбва да действуватъ нейнитъ служби, е повече отъ належаща.

Нараствалитъ и усложнени нужди на държавното управление и на гражданството отъ бързи и точни услуги на пощата, телеграфа и телефона, при сегашното твърде повишено равнище на културно и стопанско развитие на уолѣмена България, повеляватъ, щото службитъ на Главната дирекция на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ да се устроятъ и действуватъ въз основа на единъ новъ общъ законъ, уреждащъ материята по начинъ, който гарантира възможната най-голѣма трайност и гъвкавостъ на законоположенията, като дава възможностъ за едно непрестанно и бързо приспособяване на тия служби къмъ всѣко измѣнено изискване за една полезна и резултатна работа въ услуга на държавата и народа.

Като представямъ на просвѣтеното ви внимание настоящия законопроектъ за пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ, моля ви, г-да народни представители, да го разгледате и гласувате.

Гр. София, ноември 1941 г.

Министъръ на желѣзницитъ, пощитъ и телеграфитъ:
Д-ръ Ив. Горановъ.

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ.

ЧАСТЪ ПЪРВА.

Управление.

Чл. 1. Пощитъ, телеграфитъ, телефонитъ и радиото се управляватъ отъ министра на желѣзницитъ, пощитъ и телеграфитъ.

Чл. 2. Централенъ органъ на пощитъ, телеграфитъ, телефонитъ и радиото е Главната дирекция на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ.

Чл. 3. Начело на Главната дирекция на пощитъ, телеграфитъ и телефонитъ стои главенъ директоръ.

Чл. 4. При Главната дирекция се образува административенъ съветъ, който се състои отъ главния директоръ, юрисконсулта на Министерството на желѣзницитъ, пощитъ и телеграфитъ, началникитъ на отдѣления и всички други приравнени и по-висши длѣжностни лица. Той се председателствува отъ главния директоръ или упълномощено отъ него лице.

Чл. 5. По нареждане на министра на желѣзницитъ, пощитъ и телеграфитъ или на главния директоръ съветътъ се занимава съ:

- изготвяне на проекти за закони, правилници и наредби;
- бюджетопроекти;
- разширение и подобрене на пощенскитъ, телеграфни и телефонни служби;
- изработване на всички пощенски, телеграфни, телефонни, радио и други такси и сборове, установяване тѣхния видъ и размѣръ (таблицы) и
- всячки други въпроси, съ които го натовари министърътъ или главниятъ директоръ.

Съветътъ се произнася съ решения, които се одобряватъ отъ министра на желѣзницитъ, пощитъ и телеграфитъ.

Чл. 6. Главната дирекция сключва съ други пощенски, телеграфни, телефонни и радиоадминистрации договори и съглашения за уреждане на взаимнитъ имъ отношения, като: взаимни смѣтки, общи пощенски, телеграфни и телефонни такси и други.

Договоритъ и съглашенията влизатъ въ сила следъ тѣхното одобрение, споредъ естеството имъ, отъ министра на желѣзницитъ, пощитъ и телеграфитъ, Министерскиятъ съветъ или Народното събрание.

*) За текста на членъ единственъ вижъ първото четене на законопроекта на сжщата страница, по-горе.

Чл. 7. Главният директор и директорите се назначават и уволняват с царски указъ.

Служителите от началници на отделе до телеграфо-пощенски чиновници включително и приравнените се назначават, повишават, преместват и уволняват от министъра на железниците, пощите и телеграфите.

Всички останали служители се назначават, повишават, преместват и уволняват от главния директор.

Кандидатите за служби по ведомството на пощите, телеграфите и телефоните трябва да отговарят на условията, предвидени в закона за държавните служители и правилника за приемане служители по пощите, телеграфите, телефоните и радиото. Също с правилникъ се определя старшинството и редът за повишенията на служителите.

Чл. 8. Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните строи и поддържа здравно-почивни и лечебни станции, въ които изпраща болни и изтощени свои служители за лечение и възстановяване на здравето имъ.

ЧАСТЪ ВТОРА

Общи разпоредения.

Глава I.

Монополъ.

Чл. 9. Почите, телеграфите, телефоните и радиото въ царството сѣ монополъ на държавата, на която е предоставено да ги урежда и използва, като предприема всички мѣрки за тяхното развитие и подобрене.

Чл. 10. Монополътъ върху пощенската служба обхваща:
а) издаването и пускането въ обращение на пощенски марки, пощенски карти, карти-писма, пликове и обвивки съ стпечатъци на пощенски марки, ценни картони за таксувачни машини, спестовни марки и всички ценни книжа и ценни знаци, употребявани въ пощенската служба;

б) пренасянето и доставянето на всѣкаквъ видъ писмовни пратки;

в) издаването на указатели по пощите, телеграфите, телефоните и радиото.

Монополътъ върху телеграфа и телефона обхваща построяването и използването на телеграфни и телефонни линии, връзки и постове.

Чл. 11. Монополътъ върху радиото обхваща построяването и използването на радиотелеграфни, радиотелефонни и радиоразпръсквателни станции.

Службата по радиоразпръскването се урежда сѣ отдѣленъ законъ.

Чл. 12. Отъ монопола върху службата по пощите, телеграфите, телефоните и радиото се изключватъ:

а) писмовни пратки, пренасяни и доставяни отъ частни лица въ района на една и съща община, или между селища, които не сѣ включени въ държавната пощенска мрежа;

б) писмените съобщения и нареждания на предприемачите на държавни постройки въ връзка съ предприятието и то само въ неговите предѣли и за срока на изпълнението му;

в) фактурите, бордерата и товарителниците, които придружават пратки съ стоки и известията за пристигането и доставянето на такива пратки;

г) издаването на пощенски карти и карти-писма отъ частно производство, безъ отпечатъкъ на пощенска марка върху тяхъ и по размѣри на държавните;

д) построяването и използването за собствени нужди на частни телеграфни и телефонни линии и връзки въ мѣстности, където нѣма такива държавни връзки;

е) радиостанциите на българските търговски параходи и на войската;

ж) вътрешни телефонни връзки (домофони) въ сгради.

Чл. 13. Построяването на частни телеграфни и телефонни линии и връзки се разрешаватъ отъ Министерския съветъ по докладъ на министъра на железниците, пощите и телеграфите, а линии и връзки за държавни учреждения — отъ министъра на железниците, пощите и телеграфите.

Чл. 14. На пощенската служба се възлага още:

а) да пренася и доставя вестници, периодически издания, печатни произведения, дѣлови книжки, образци отъ стоки, малки пакети и други;

б) да пренася и доставя парични и колетни пратки;

в) да събира суми отъ наложени платежи върху пощенски пратки;

г) да абонира за вестници и периодически издания;
д) да събира стойността на ценни книжа;
е) да издава пощенски карти за самоличностъ;
ж) да преежда суми съ пощенски и телеграфни записи и пощенски чекове;
з) да извършва службите на Пощенската спестовна каса и Чекова служба, които се уреждатъ сѣ отдѣленъ законъ.

Глава II.

Неприкосновеност на пощенските пратки, телеграмите и телефонните разговори.

Чл. 15. Тайната на пощенската кореспонденция, телеграмите и телефонните разговори е неприкосновена.

Чл. 16. Преписи отъ чужди частни телеграми могатъ да се издаватъ на трети лица само по опредѣление на съдебните власти.

Оригиналите на телеграмите, писмата, както и на всички пратки, предадени на пощата, могатъ да се предаватъ на съдебните власти, само по наказателни дѣла, съгласно наказателното сѣдопроизводство.

Чл. 17. Подателятъ на пощенски пратки, телеграми и др. е законенъ притежателъ на същите и може да се разпорежда съ тяхъ докогато не сѣ доставени на получателя.

Чл. 18. Пощенските пратки, телеграмите и други, адресирани за лица, починали, се предаватъ на законните имъ наследници, освенъ, ако преди това подателятѣ сѣ поискали връщането, или предаването имъ другиму.

Чл. 19. Всички пощенски пратки, телеграми и суми, адресирани за лица, обявени въ несъстоятелностъ, се предаватъ на назначения отъ сѣда синдикъ.

Чл. 20. Върху всички пощенски пратки и суми за преводъ, предадени на пощата, може да се налага заповѣдъ, но само противъ подателя и то докато същите не сѣ били връчени на получателите.

Чл. 21. При военно положение, въ военно време или при събития, които застрашаватъ държавната сигурностъ, по решение на Министерския съветъ могатъ да се наложатъ ограничения върху всички пощенски пратки, телеграми и телефонни разговори и да се установи надзоръ върху същите.

Глава III.

Пощенски съобщения.

Чл. 22. За пренасянето на пощата, държавата си служи съ всички видове превозни сѣдства и пощопреносвачи, споредъ нуждите на службата.

Чл. 23. Върху всички превозни сѣдства, съ които се пренася пощата, които сѣ притежание на пощопреносвачите, не може да се налага заповѣдъ, нито да се иззематъ и реквизируютъ въ време на война или мобилизация, докато пощопреносвачите сѣ на служба и докато трае предприятието имъ.

Когато превозните сѣдства сѣ рейсови, автомобили или други голѣми моторни превозни сѣдства, същите могатъ да се заповѣдватъ и иззематъ и реквизируютъ само съ съгласието на министъра на железниците, пощите и телеграфите и съгласно закона за уреждане собствеността и залога на земеделските и превозни машини.

Чл. 24. Договорите, сключени между Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните и пощопреносвачите, могатъ да бѣдатъ развалени предсрочно по причини отъ форсмажоретъ характеръ съ заповѣдъ на главния директоръ, като внесениетъ гаранции се освобождаватъ и връщатъ на правоимащите.

Глава IV.

Телеграфни и телефонни съобщения.

Чл. 25. Построяването на телеграфните и телефонни линии и връзки става по нареждане на Главната дирекция.

Чл. 26. При постройка на телеграфни и телефонни линии държавата използва безвъзмездно всички държавни, общински, обществени и частни мѣста, пътища, канали, рѣки и др.

Чл. 27. Телеграфните и телефонни линии могатъ да се поставятъ върху всички държавни, общински, обществени и частни имоти, като за целта линиите могатъ да се прикрепватъ по стени на сградите, да се полгатъ съоръжения върху покривите, да се прекарватъ канали и кабели презъ мазетата и подъ сградите.

Ако бъдат причинени повреди, те се поправят за сметка на държавата, или се заплаща обезщетение, по избор на последната.

Чл. 28. Поставянето на стълбове, придръжки и съоръжения за телеграфни и телефонни линии върху частни имуществата се извършва по начин, щото на притежателят да не се причинят спънки в ползуване от имуществата им.

Чл. 29. Притежателят, върху имуществата на които се поставят телеграфни или телефонни стълбове, придръжки или въпреки вид съоръжения, се предизвестяват 5 дни по-рано от надлежните телеграфно-пощенски служители, като им се указва мястото, на което ще бъде поставен стълбът, прикрепена придръжката или прекарано съоръжението.

Чл. 30. Ако притежателят на едно имущество, върху което е поставен телеграфен или телефонен стълб, придръжка или съоръжение, иска да прави в това имущество някои пристройки или поправки на това имущество, които могат да повредят или да прекъснат телеграфното или телефонно съобщение, той е длъжен да съобщи писмено 15 дни по-рано на началника на най-близката телеграфно-пощенска станция, който е длъжен да разпорежи потребното до изтичането на този срок.

Чл. 31. Всички административни, общински и пазни власти са длъжни да следят за охрана на телеграфните и телефонни линии, да залавят злосторниците и ги предават на най-близката полицейска или административна власт.

Чл. 32. Разпорежданията на тази глава се прилагат и по отношение телеграфните и телефонните линии и връзки по ведомството на Главната дирекция на българските държавни железници и водни съобщения.

Глава V.

Пощенски, телеграфни, телефонни, радиостанции и служби.

Чл. 33. Пощенските, телеграфните, телефонните и радиостанции и служби се откриват и закриват с заповед на министъра на железниците, пощите и телеграфите.

Същият може, при нужда, да измънява броя на предвидения в станциите и други служби личен състав, като ги увеличава или намалява в една станция или служба за сметка на друга.

Чл. 34. Откриване на телеграфно-пощенски станции и служби в селата, в които не се оправдава откриването на държавни п. т. т. станции по служебни причини, може да стане, само ако съответната община се задължи:

- а) да достави всички линейни материали, нужни за построяването на телеграфни или телефонни линии до най-близката пощенска телеграфна или телефонна станция или служба;
- б) да разнесе материалите по местата им и да отпусне работници за построяването на линията;
- в) да даде за винаги достатъчно и подходящо помещение за станция;
- г) да отоплява и осветлява станцията в продължение на 5 години;
- д) да снабди станцията с железна каса и мебели.

Чл. 35. Във селски общини и населени места, в които няма открити пощенски, телеграфни и телефонни станции и служби, изпълнението на пощенските, телеграфните и телефонни служби се възлага на общинския секретар, секретар-бирник или на друг служител или, при липса на такива — на частни лица, определени от кмета, с заповед на главния директор на пощите, телеграфите и телефоните.

На лицата, които изпълняват тази служба, се заплаща от общините допълнително месечно възнаграждение в размер, определен ежегодно с заповед от министъра на вътрешните работи и народното здраве. Това възнаграждение общините предвиждат задължително в бюджета си.

Глава VI.

Приходи и разходи.

Чл. 36. Приходите от пощите, телеграфите, телефоните и радиото се предвиждат и вписват в бюджета на държавата.

Чл. 37. Всички пощенски, телеграфни, телефонни, радио и др. такси, както и такси за особени услуги, а също и случаите, в които се връщат суми и такси, се установяват по вид и размер в таблици, които, по доклад

на министъра на железниците, пощите и телеграфите, се одобряват от Министерския съвет, след предварително писмено съгласие на министъра на финансите.

Глобите, които се налагат поради несвоевременното изплащане на таксите и други, както и размерът на обезщетенията, плащани от Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните за загубени и повредени пощенски пратки и др., се установяват по същия ред.

Чл. 38. Всички такси по начало се предплащат напълно.

Услугите, които Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните прави на държавните учреждения, чиито бюджети са включени в редовния бюджет на държавата и бюджета на разните фондове, и длъжностните лица при тях, са освободени от такси, с изключение изплащането на телефонните и радиотакси.

Услугите, правени от Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните на самостоятелните и автономни държавни учреждения, се заплащат на общо основание.

Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните може да сключва договори с държавни и автономни учреждения, съгласно които последните заплащат глобални суми за известен период време срещу извършваните услуги от дирекцията. Тези договори се одобряват от Министерския съвет.

Чл. 39. Разходите за личен състав и вещественно обезпечаване и издръжка на пощите, телеграфите, телефоните и радиото се предвиждат в бюджета на държавата.

Чл. 40. Всички такси по пощенските, телеграфните, телефонните и радиослужби и др., събирани в брой, се окръгляват в лев в полза на държавното съкровище.

ЧАСТ ТРЕТА.

Пощенска служба.

Глава I.

Пощенски пратки.

Чл. 41. Пощенски пратки са: писмовните, паричните и колетните пратки. Те се таксуват с пощенски марки, с отпечатащи от машини-таксувачки и в брой.

Чл. 42. Писмата и пощенските карти от частно производство, таксите на които не са заплатени изцяло или отчасти при подаването, се доставят на получателя или на подателя срещу заплащане на незаплатената или недоплатена такса в двоен размер.

На всички останали пощенски пратки, които са нетаксувани или недотаксувани при подаването, не се дава ход.

Чл. 43. Пощенската служба може да провърва съдържанието на паричните и колетните пратки, щом се усъмни, че в тях са вложени забранени за пренасяне предмети или материали, или че обявената им стойност не отговаря на стойността на вложеното.

Ако провърката е искана при подаването на паричните и колетните пратки и подателят откаже да се подчини на това искане, пратките не се приемат.

В случай че при доставянето на паричните и колетните пратки трябва да се провъри вложеното им и получателят не се съгласи на това, провърката се извършва служебно, като за това се съставя акт.

Чл. 44. Пратките, съдържащи забранени предмети, се връщат на подателя, ако той е обявил вярно съдържанието им при подаването, или се изземват в полза на държавата, ако съдържанието е било невърно обявено с цел да бъдат приети пратките.

Чл. 45. Във писмовните пратки, ползуващи се от намалени такси, и в паричните и колетни пратки не могат да се вложат каквито и да било писма или бележки, имащи характер на текуща лична кореспонденция.

Намърените писма или бележки се таксуват за сметка на получателя или подателя, като обикновени писма с такса в десеторен размер.

Чл. 46. След като изплати обезщетението за загубени или повредени писмовни, парични и колетни пратки, Главната дирекция става собственик на цялата пратка, или само върху она част от нея, за която е платила обезщетение.

В случай че пратката бъде впоследствие намърена, по желание на обезщетения лице пратката може да му се предаде след като върне полученото обезщетение.

Чл. 47. Освобождават се от пощенска такса:

- а) пощенските пратки, подавани от Двора на Негово Величество Царя и
- б) пощенските пратки, подавани от пощенските, телеграфните, телефонните и радио служби.

Глава II.

Ценни книжа.

Чл. 48. Пощенските служби могат да събират стойността на всякакви полици, записи, търговски фактури, разни квитанции и други ценни книжа.

Чл. 49. Държавата отговаря за събраните стойности до предаването им на правоимащия или на неговия пълномощник.

Наложен платеж.

Чл. 50. Пощенските служби приемат пратки с наложен платеж и събират сумите по тях.

Чл. 51. Събраните суми от наложения платеж и от ценните книжа се изпращат на притежателите, като таксите за превода се спадат от събраните суми.

Чл. 52. Сумите, събрани от ценни книжа и наложени платежи, принадлежат на лицата, които са поискали събирането им и не могат да се връщат на лицата, от които са събрани.

Абонаментни пощенски кутии.

Чл. 53. Непрепоръчаните писмовни пратки могат да се доставят на получателите и в абонаментни пощенски кутии, поставени в служебните помещения.

Имената и адресите на притежателите на абонаментни пощенски кутии не са пощенска тайна.

Чл. 54. Абонаментните пощенски кутии могат да се отнемат служебно или по искане на полицейските или съдебните власти. При отнемането на кутиите на абонаментите се връщат предплатените такси само за неизползваните пълни тримесечия.

Абониране чрез пощата.

Чл. 55. Пощенските служби приемат абонаменти за вестници и периодични издания, издавани в България и в чужбина.

Ако, в срока на абонамента, за вестникът или периодичното издание престане да излиза, разликата от абонамента не се изплаща на администрацията му, а при поименоване, се връща на абоната, ако не е предадена на администрацията.

Карти за самоличност.

Чл. 56. Пощенските служби могат да издават особени лични карти, с които притежателите им установяват самоличността си при получаване на пощенски пратки и суми в царството и в чужбина, съгласно постановленията на международните пощенски съглашения.

Глава III.

Пощенски и телеграфни записи.

Чл. 57. Пощенските служби приемат суми за превод чрез пощенски и телеграфни записи.

Чл. 58. Пощенските и телеграфни записи не могат да се препродават или да се прехвърлят другиму.

Чл. 59. Сумите по записи, неизплатени на получателите, се изплащат обратно на подателя, на наследниците им или на законните им пълномощници, без да им се връщат заплатените такси.

Чл. 60. Пощенската служба не отговаря за сумите по записи, изплатени на лица, за които впоследствие се установи, че не са били действителните им получатели, ако при изплащането са били спазени установените от службата формалности.

Пощенската служба не отговаря също така за сумите по записи и изплатени погрешно, поради непълен или неточен адрес на получателите.

Чл. 61. Ако в продължение на 3 години от датата на издаването на пощенските и телеграфни записи, сумите по тях не бъдат потърсени и изплатени на правоимащите, тези суми остават в сметка „Вътрешни пощенски и телеграфни записи“ при Българската народна банка.

Чл. 62. Изплатените и неизплатените пощенски и телеграфни записи се палят 10 години.

Глава IV.

Унищожаване на пощенски пратки.

Чл. 63. Недоставените пощенски пратки се унищожават, ако не бъдат потърсени от подателя или получателите им в срокове и начини, посочени от правилника по приложението на настоящия закон.

Отговорност на държавата.

Чл. 64. Главната дирекция на пощите, телеграфите и телефоните не носи материална отговорност:

а) за забавяне доставянето на всички видове пощенски пратки;

б) за изгубване или повреждане на непрепоръчани писмовни пратки;

в) за несъбраните суми от получателите на пратки с наложен платеж;

г) за суми по неосребрени ценни книжа;

д) за всички повреди върху пощенските пратки, станали по време на пренасянето, поради слабата им опаковка;

е) за доставени срещу разписка на получателя или на неговия законен пълномощник пощенски пратки;

ж) за доставени другиму, поради непълен или погрешен адрес, пощенски пратки, и

з) за предадени на подателя или на неговия законен пълномощник суми, събрани от ценни книжа.

Служителите провинени в несвоевременното доставяне на пощенски пратки, когато това не се дължи на причини от форсмажорен характер, се наказват дисциплинарно и се подвеждат под наказателна и гражданска отговорност по нареждане на главния директор на пощите, телеграфите и телефоните.

ЧАСТЪ ЧЕТВЪРТА.

Телеграфна и телефонна служба.

Глава I.

Телеграфна служба.

Чл. 65. Всеки има право да подава и получава телеграми на явен език по държавните телеграфи.

Телеграми с съдържание против държавната сигурност, обществената безопасност, както и телеграми с обидно и безнравствено съдържание, не се приемат, предават и доставят.

Чл. 66. Държавните учреждения, длъжностните лица и чуждестанните дипломатически представители и консули могат да размяняват телеграми, написани на таен език: шифрован и условен.

Частните лица и търговски (физически или юридически) фирми могат да размяняват телеграми, написани на условен език.

Чл. 67. Поздравителните и съболезнователни телеграми се освобождават от облагане с марки фондъ „Санаториумъ и почивни станции“.

Чл. 68. Освобождават се от такси:

а) телеграмите подавани от Н. В. Царя и семейството Му и по Негова заповед от лицата, които съставляват свитата Му;

б) телеграмите, подавани от пощенските, телеграфните, телефонните и радиослужби.

Чл. 69. Държавата не носи никаква отговорност по отношение предаването или доставянето на телеграми.

За несвоеременно предаване или доставяне на телеграмите, когато закъснението не е причинено от форсмажорна причина, провинените служители се наказват дисциплинарно и се подвеждат под наказателна гражданска отговорност по нареждане на главния директор на пощите, телеграфите и телефоните.

Глава II.

Телефонна служба.

Чл. 70. Телефонните линии се делят на:

а) градски, построени в населени места и съединени с местни телефонни центри;

б) междуградски, които съединяват две населени места;

в) частни, построени от частни лица и в местности, гдето няма държавно телефонно съобщение.

Чл. 71. Телефонните постове за нуждите на държавата, общините и гражданите се откриват, преместват и поддържат по разпореждане на Главната дирекция.

Лицните на телефонните постове за общо ползуване въ селата сж собственост на държавата.

Чл. 72. При строеж на сгради съ 5 и повече апаратаменти или кантори собственикът е длъженъ предварително да приготи вътрешна телефонна инсталация. Въ противенъ случай това трѣбва да се извърши и впоследствие отъ него или отъ етажната собственост и за тѣхна смѣтка.

Чл. 73. Държавата строи и поддържа съ свои срѣдства материали и апарати телефонните абонатни линии и постове.

Стѣловетъ за добавѣчната линия, вънъ отъ установенитъ отъ службата предѣли, се доставятъ отъ абонатитъ.

Когато има възможностъ, жититъ за частни абонатни постове, намиращи се вънъ отъ горнитъ предѣли, да се покачатъ по съществуващитъ държавни стѣловни линии, абонатитъ се освобождаватъ отъ доставянето на стѣлове.

Чл. 74. За построяване на частни телефонни и телеграфни линии, които следва да минатъ презъ държавни, обществени, общински и частни имоти, заинтересуванитъ трѣбва предварително да се снабдятъ съ разрешение отъ съответнитъ: държавно ведомство, обществено или общинско управление и да получатъ съгласието на притежателитъ на частнитъ имоти.

Чл. 75. Градскитъ телефонни мрежи се подраздѣлятъ на степени, които се опредѣлятъ въ зависимостъ отъ броя на включенитъ въ мрежата телефонни постове къмъ 15 декемврий всѣка година. Този брой важи за следващата година.

Степенитъ на градскитъ телефонни мрежи се измѣнятъ, когато предѣлниятъ брой на постоветъ се увеличи или намали.

Чл. 76. Нѣколко телефонни мрежи могатъ да се включатъ въ една телефонна група, по постановление на Министерския съветъ, държано по докладъ на министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ.

Чл. 77. Телефоннитъ постове се дѣлятъ на: височайши, държавни, служебни и частни.

Чл. 78. Телефоннитъ постове по отношение на такситъ за ползуване се дѣлятъ на категории.

Чл. 79. Времени телефонни постове за използване само презъ частъ отъ годината могатъ да се откриватъ въ всички телефонни мрежи.

Чл. 80. Таксата за ползуване на телефоненъ постъ се смѣта винаги отъ началото на тримесечието, презъ което е откритъ постътъ.

Заплащането на годишната такса за ползуване става въ предплата и въ опредѣленитъ отъ службата срокове.

При незаплащане такситъ въ опредѣленитъ срокове телефоннитъ постове се прекъсватъ или съответно отнематъ.

При заплащане таксата за ползуване, наведнажъ за цѣла година се прави 10% отстъпка.

Чл. 81. Държавни служители, които иматъ служебенъ телефоненъ постъ, при промѣняване или напускане на службата, могатъ да запазятъ телефонния си постъ срещу заплащане само на таксата за ползуването.

Чл. 82. Бившитъ министри на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ и бившитъ главни директори на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ се ползватъ съ 50% намаление отъ всички такси на домашенъ телефоненъ постъ.

Служителитъ по ведомството на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ, юрисконсултътъ на Министерството на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ и помощникитъ му съ най-малко 10-годишна служба по ведомството, пенсиониранитъ пощенски, телеграфни, телефонни и радиослужители съ най-малко 15-годишна служба по ведомството се ползватъ съ сѣщото намаление отъ всички такси за домашенъ телефоненъ постъ.

Чл. 83. При отказване отъ телефоненъ постъ при центри съ брители, абонатътъ заплаща, освенъ таксата за разговоритъ, произведени до датата на отказването, още и основната такса за ползуване за тримесечието, презъ което става отказването.

Чл. 84. Незаплащанитъ телефонни такси се събиратъ по реда за събиране на прѣжитъ данѣци, възъ основа на писмена заповѣдъ, издадена отъ министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ или упълномощеното отъ него лице.

Чл. 85. Държавнитъ учреждения и длъжностни лица заплащатъ предварително всички такси, когато поискатъ да бждатъ открити нови телефонни постове.

Таксата за ползуване на съществуващитъ телефонни постове на държавнитъ учреждения и длъжностни лица се заплаща най-късно два месеца следъ публикуването на закона за бюджета. На неплатилитъ следъ тоя срокъ се из-

пращатъ писмени покани за заплащане такситъ въ едно-месеченъ срокъ, следъ който на неплатилитъ постоветъ се прекъсватъ.

Чл. 86. Телефонниятъ постъ на абонатъ не може да се онтеме, освенъ въ случай на отказване, или неплащане таксата, или въ случаитъ, посочени въ този законъ.

Чл. 87. Освобождаватъ се отъ телефонни такси:

- а) височайшитъ телефонни постове;
- б) телефоннитъ постове въ жилищата на министритъ;
- в) служебнитъ телефонни постове на служителитъ по ведомството на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ и
- г) държавнитъ телефонни постове по ведомството на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ.

Министерскиятъ съветъ по докладъ на министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ, следъ предварително писмено съгласие на министра на финанситъ, опредѣля учрежденията и служебнитъ лица, освенъ изброенитъ по-горе, които могатъ да водятъ телефонни разговори, освободени отъ такси.

Чл. 88. Телефоннитъ разговори на Двореца и министритъ не подлежатъ на никакъвъ надзоръ и ограничения.

Чл. 89. Длъжностнитъ лица си служатъ съ телефона само въ изключителни и извънредно важни случаи, и то само по служба. Разговори по въпроси отъ небръзъ служебенъ характеръ, или отъ частенъ характеръ сж забранени. Нарушителитъ се наказватъ освенъ дисциплинарно, но и съ заплащане таксата на разговора въ троенъ размѣръ.

Забранява се на длъжностнитъ лица да допускатъ частни или длъжностни лица да водятъ отъ тѣхнитъ телефонни постове разговори отъ частенъ характеръ. Виновнитъ длъжностни лица подлежатъ на дисциплинарно наказание. Сжщитъ лица отъ всички ведомства се наказватъ съ заповѣдъ на министра на желѣзницитъ, пошитъ и телеграфитъ, съ заплащане тройната такса на воденитъ разговори.

Чл. 90. Времетраенето на разговоритъ на служебнитъ лица се опредѣля въ правилника.

Чл. 91. Абонатитъ на телефонни постове сж отговорни за всички липси и повреди на телефоннитъ апарати и прибори, причинени отъ невнимателно употребление или по каквито и да било причини и заплащатъ стойността на липситъ и повредитъ по ценоразписъ, изработенъ отъ Главната дирекция на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ.

Ценоразписътъ е задължителенъ въ всички случаи и не подлежи на оспорване.

Чл. 92. Държавата не носи никаква отговорностъ за несъстоялитъ се телефонни разговори, за неоткрити, за закрити, или за отнети, съгласно закона, телефонни постове.

ЧАСТЪ ПЕТА.

Наказания.

Глава I.

По пощенската служба.

Чл. 93. Който пренася и доставя писма, облепени или недостатъчно облепени, или никакъ необлепени съ пощенски марки между селища и мѣстности отъ различни общини, включени въ държавната пощенска мрежа, наказва се съ глоба, равна на десеторната пощенска такса на писмата. Заловенитъ писма се доставятъ на получателя срещу заплащане таксата имъ въ двоенъ размѣръ.

Който организира пренасянето и доставянето на писма между селища и мѣстности въ различни общини, включени въ държавната пощенска мрежа, наказва се за първи пътъ съ глоба 5.000 л., а за всѣко повторно нарушение глобата се утроява. Сжщото наказание се налага и на онѣзи, които като агенти или куриери на подобни организации пренасятъ и доставятъ такива писма. Абонаментната имъ карта по българскитъ държавни желѣзници се отнема, безъ да имъ се връщатъ платенитъ такси.

Чл. 94. Наказва се съ глоба отъ 100 до 1.000 л. онзи, който включва въ колетна или парична пратка писма или други бележки отъ текущъ личенъ характеръ. Намѣренитъ писма и бележки се облагатъ съ двойна такса.

Чл. 95. Наказва се съ глоба отъ 100 до 1.000 л. онзи, който включи въ обикновенитъ и препорѣчани писмовни пратки съ и безъ обявена стойностъ: злато, сребро, монети, или каквито и да било скъпоценни вещи.

Чл. 96. Ако въ писмовнитъ пратки съ намалена такса се намѣрятъ писма или бележки, отъ текущъ личенъ характеръ, последнитъ се таксуватъ като неплатени писма

въ десеторенъ размѣръ. Ако получателятъ откаже да заплати съответната такса, писмовната пратка се конфискува.

Чл. 97. Образците отъ стоки, които иматъ за всѣка пратка отдѣлно единична продажна стойностъ, по-голъма отъ допустимата, съгласно таблицата за пощенскитѣ пратки, се таксуватъ въ десеторенъ размѣръ, като неплатени. Ако получателятъ откаже да заплати таксата, пратката се конфискува.

Глава II.

По телеграфната и телефонна служби.

Чл. 98. Който предаде отъ едно мѣсто на друго, или прехване посредствомъ апаратъ или другъ нѣкой способъ, телеграми или телефонни разговори, размѣнявани между две станции, наказва се съ затворъ отъ 6 месеца до 3 години.

Употрѣбенитѣ апарати и инструменти се конфискуватъ.

Чл. 99. Когато въ нѣкое населено мѣсто или въ землището на една община, презъ която минаватъ телеграфни и телефонни линии или се строятъ такива, бѣждатъ причинени повреди по линиитѣ, или бѣждатъ откраднати материали, общината е длѣжна, въ срокъ отъ една година, да издирѣ злосторницитѣ и крадцитѣ и да ги предаде на властѣта. Когато общината не стори това, тя отговаря за нанесенитѣ повреди и откраднатитѣ материали, като срещу нея се издава наказателно постановление за стойността на повредитѣ и откраднатитѣ материали, съгласно членове 677 и 684 отъ наказателното сѣдопроизводство.

Чл. 100. Наказва се съ глоба отъ 500 до 2.000 л. всѣки, който безъ да е уведомиль предварително надлежния началникъ на станция, че ще престоива имуществото си, къмъ което има прикачени жици или съорѣжения, прекѣсне телеграфни и телефонни съобщения.

Чл. 101. Който абонатъ измѣни фирмата си по какъвто и да било начинъ и новата фирма продължава да се ползува съ телефона, безъ да уведоми службата, наказва се съ глоба 500 л., и постѣтъ се престоива на новата фирма срещу заплащане на установенитѣ такси.

Чл. 102. Телефоненъ абонатъ, който не се съобрази съ установенитѣ наставления за служене съ телефона и съ това причини вреди или спѣнки на телефонната служба въ каквото и да било отношение, той се предупреждава писмено и ако не ги поправи, отнема му се телефонното съобщение преди да е изтекль абонаментниятъ срокъ и безъ да му се връчва предплатената абонаментна такса.

Телефоненъ абонатъ, който се държи непристойно и нагрубява по телефона дежурнитѣ телефонни служители, се наказва съ глоба отъ 100 до 500 л.

Чл. 103. Когато телефоненъ абонатъ направи каквито и да било измѣнения или прибавки въ установената му телефонна инсталация, наказва се съ глоба 1.000 л. или му се отнема телефонното съобщение, безъ да му се връщатъ предплатенитѣ такси.

Чл. 104. Който телефоненъ абонатъ отъ централа безъ брѣтели събира за своя полза каквито и да било такси отъ телефонитѣ, поставени на негово разположение, се наказва съ прекѣсване на телефонната връзка.

Чл. 105. Прекѣсването на телефонната връзка на абонатитѣ въ предвиденитѣ отъ закона случаи става съ заповѣдь отъ министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, или упълномощено отъ него лице. То не може да бѣде за по-дълго отъ 6 месеца отъ датата на заповѣдта. Следъ изтичане на запретителния срокъ абонатѣтъ, ако иска да бѣде възстановена телефонната му връзка, заплаща глоба отъ 500 до 1.500 л.

Чл. 106. Частни лица, които следъ като сѣ добили разрешение за построяване частни линии, нарушатъ наредбитѣ и постановленията на Главната дирекция на пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ въ това отношение, наказватъ се съ глоба до 5.000 л. или се лишаватъ отъ даденото имъ разрешение безъ да иматъ право на каквото и да било обезщетение, независимо отъ отговорността имъ по други закони.

Чл. 107. Който построи частна телефонна линия, безъ да е добилъ надлежното разрешение, се наказва съ глоба отъ 500 до 5.000 л. и остава отговоренъ за послѣдствията по настоящия законъ, независимо отъ отговорността му по други закони.

Който телефоненъ абонатъ включи частната си телефонна линия въ държавната телефонна мрежа, линията му престава да бѣде частна и се таксува на общо основание.

Чл. 108. Нарушенията по настоящия законъ и нанесенитѣ вреди се установяватъ съ актъ, който трѣбва да

бѣде съставенъ отъ органъ на Главната дирекция на пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ въ присѣдствието поне на единъ свидетелъ и да бѣде подписанъ отъ съставителя, свидетеля и нарушителя. Отказѣтъ на нарушителя да подпише акта се отбелязва преди подписа на свидетеля.

Съставенитѣ актове се представятъ въ Главната дирекция на пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ.

Възъ основа на редовно съставенитѣ актове се издаватъ наказателни постановления по преценка отъ министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ или упълномощено отъ него лице.

Наложениѣтѣ глоби съ постановление въ размѣръ до 2.000 л. и обезщетения за нанесени вреди въ размѣръ до 5.000 л. не подлежатъ на никакво обжалване.

Останалитѣ постановления подлежатъ на обжалване, по реда, предвиденъ въ закона за наказателното сѣдопроизводство, членове 677—684.

Чл. 109. Всички суми по издаденитѣ постановления, влѣзли въ законна сила, се събиратъ по реда, предвиденъ за събиране на прѣжитѣ данѣци, ако нарушителятъ не е внесль доброволно сумата по постановлението, въ срокъ отъ единъ месецъ.

ЧАСТЪ ШЕСТА.

Последни разпорѣждания.

Чл. 110. Оригиналнитѣ телеграми и всички други книжа и документи, които се отнасятъ до отчетитѣ на пощенскитѣ, телеграфнитѣ, телефоннитѣ и радиослужби, се съхраняватъ три години.

Документитѣ и книжата, които нѣматъ връзка съ финансовитѣ отчети на службитѣ, се унищожаватъ една година следъ изтичане на годината, презъ която сѣ били съставени и заедъствуващи.

Чл. 111. Подробености по приложението на настоящия законъ, устройството и работата на отдѣлнитѣ пощенски, телеграфна, телефонна и радиослужби и правилникѣтъ за приемане на служители по ведомството на Главната дирекция на пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ се уреждатъ съ правилници, одобрени отъ Министерския съветъ, а всички останали правилници се одобряватъ отъ министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ.

Чл. 112. Настоящиятъ законъ влиза въ сила отъ 1 януарий 1942 г. и отмѣнява закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ отъ 1906 г. и закона за селскитѣ пощенски, телеграфни и телефонни съобщения въ царството отъ 1921 г. съ всичкитѣ имъ измѣнения и допълнения, както и всички други законоположения, които му противоречатъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ на първо четене законопроекта за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектѣтъ отива въ комисията.

Г-да народни представители! Моля ви да се съгласите да минемъ на точка дванадесета отъ днешния редъ:

Докладъ на комисията по прѣвѣрка на изборитѣ въ колегиитѣ: Бургаска селска, Елховска I, Поморийска, Пловдивска селска IV, Никополска II, Плѣвненска II, Казанлъшка II, Старозагорска I, Старозагорска II, Старозагорска III, Чирпанска I, Хасковска II, Шуменска I, Търговищенска II, Бѣленска I, Поповска II и Тетевенска.

Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ тѣва предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикѣтъ г-нъ Стефанъ Караивановъ.

Докладчикъ Стефанъ Караивановъ: Г-да народни представители! Ще ви докладвамъ избора въ Поморийска избирателна колегия.

Бургаскиятъ областенъ сѣдъ съ протоколъ отъ 18 януарий 1940 г. по изборно дѣло № 3 по описа за 1940 г., на основание чл. 28 отъ наредбата-законъ за избирание народни представители за обикновено Народно събрание, е прѣвъзгласилъ за избранъ за народенъ представител отъ Поморийската избирателна колегия Атанасъ Ганчевъ Поповъ, отъ гр. Поморие, който е получилъ най-много гласове.

Комисията прегледа изборнитѣ книжа и намѣри, че по този изборъ не сѣ постигнали никакви контестации, нито сѣ направени нѣкои възражения отъ когото и да било и затова изказва мнение да бѣде утвърденъ изборѣтъ на казания народенъ представител.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които от г-да народните представители приемат доклада на комисията по проверка на избора в Поморийска избирателна колегия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Стефан Караиванов: Г-да народни представители! Ще докладвам избора в Бургаската селска избирателна колегия.

Бургаският областен съд с протокол от 18 януарий 1940 г. по изборно дѣло № 2 по описа за 1940 г., на основание чл. 28 от наредбата-закон за избирание народни представители за обикновено Народно събрание, е провъзгласил за избран за народен представител от Бургаска селска избирателна колегия Александър Христов Радолов, от с. Фердинандово, Карнобатска околия, който е получил най-много гласове.

Комисията прегледа изборните книжа и намѣри, че по този избор не сѣ постѣпили никакви контестации, нито сѣ направени нѣкои възражения от когото и да било и затова изказва мнение да бѣде утвърден изборът на казания народен представител.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които от г-да народните представители приемат доклада на комисията по проверка на избора в Бургаска селска избирателна колегия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Стефан Караиванов: Г-да народни представители! Ще ви докладвам избора в втора Казанлъшка избирателна колегия.

Старозагорският областен съд с протокол от 2 февруарий 1940 г. по изборно дѣло № 4 по описа за 1940 г., на основание чл. 28 от наредбата-закон за избирание народни представители за обикновено Народно събрание, е провъзгласил за избран за народен представител от втора Казанлъшка избирателна колегия Александър Константинов Карапетров, от гр. София, който е получил най-много гласове.

Подадената против този избор контестация комисията намира за неоснователна и изказва мнение, изборът на казания народен представител да бѣде утвърден.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които от г-да народните представители приемат доклада на комисията по проверка на избора в втора Казанлъшка избирателна колегия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Стефан Караиванов: Г-да народни представители! Ще ви докладвам избора в втора Поповска избирателна колегия.

Шуменският областен съд с протокол от 29 декември 1939 г. по изборно дѣло № 426 по описа за 1939 г., на основание чл. 28 от наредбата-закон за избирание народни представители за обикновено Народно събрание, е провъзгласил за избран за народен представител от втора Поповска избирателна колегия Никола Иванов Градев, от гр. Попово, който е получил най-много гласове.

Подадената против този избор контестация комисията намира за несериозна и изказва мнение, изборът на казания народен представител да бѣде утвърден.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които от г-да народните представители приемат доклада на комисията по проверка на избора в втора Поповска избирателна колегия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Стефан Караиванов: Г-да народни представители! Ще ви докладвам избора в втора Никополска избирателна колегия.

Плѣвненският областен съд с протокол от 20 януарий 1940 г. по изборно дѣло № 6 по описа за 1940 г., на основание чл. 28 от наредбата-закон за избирание народни представители за обикновено Народно събрание, е провъзгласил за избран за народен представител от втора Никополска избирателна колегия Андрей Христов Лулчев, от гр. Плѣвня, който е получил най-много гласове.

Подадената против този избор контестация комисията намира за лишена от правно и фактическо основание и изказва мнение изборът на казания народен представител да бѣде утвърден.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които от г-да народните представители приемат доклада на комисията по проверка на избора в втора Никополска избирателна колегия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Стефан Караиванов: Г-да народни представители! Ще ви докладвам избора в втора Търговищенска избирателна колегия.

Г-да народни представители! Шуменският областен съд с протокол от 29 декември 1939 г. по изборно дѣло № 421 по описа за 1940 г., на основание чл. 28 от наредбата-закон за избирание народни представители за обикновено Народно събрание е провъзгласил за избран от втора Търговищенска избирателна колегия Обрешко Славов Обрешков от гр. Търговище, който е получил най-много гласове.

Подадената срещу този избор контестация комисията намира неоснователна и изказва мнение да бѣде утвърден изборът на казания народен представител.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които от г-да народните представители приемат доклада на комисията по проверка на избора в втора Търговищенска избирателна колегия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Стефан Караиванов: Ще ви докладвам избора в четвърта Пловдивска селска избирателна колегия.

Г-да народни представители! Пловдивският областен съд с протокол от 25 януарий 1940 г. по изборно дѣло № 146 по описа за 1940 г., на основание чл. 28 от наредбата-закон за избирание народни представители за обикновено Народно събрание, е провъзгласил за избран от четвърта Пловдивска селска избирателна колегия Георги Тодоров Кръстев, който е получил най-много гласове.

Подадената срещу този избор контестация комисията намира за лишена от правно и фактическо основание и изказва мнение да бѣде утвърден изборът на казания народен представител.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които от г-да народните представители приемат доклада на комисията по проверка на избора в четвърта Пловдивска селска избирателна колегия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Стефан Караиванов: Ще ви докладвам избора в първа Чирпанска колегия, Старозагорска област.

Г-да народни представители! Старозагорският областен съд с протокол от 2 февруарий 1940 г. по изборно дѣло № 93 по описа за 1940 г., на основание чл. 28 от наредбата-закон за избирание народни представители за обикновено Народно събрание, е провъзгласил за избран от първа Чирпанска избирателна колегия Киро Костадинов Арнаудов, от Чирпан, който е получил най-много гласове.

Подадената срещу този избор контестация комисията намира за крайно насериозна и изказва мнение да бѣде утвърден изборът на казания народен представител.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които от г-да народните представители приемат доклада на комисията по проверка на избора в първа Чирпанска избирателна колегия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Стефан Караиванов: Ще ви докладвам избора в втора Хасковска избирателна колегия, Старозагорска област.

Г-да народни представители! Хасковският областен съд с протокол от 1 февруарий 1940 г. по изборно дѣло № 34 по описа за 1940 г., на основание чл. 28 от наредбата-закон за избирание народни представители за обикновено Народно събрание, е провъзгласил за избран от втора Хасковска избирателна колегия Петър Савов Великов, от София, който е получил най-много гласове.

Подадената срещу този избор контестация комисията намира за неоснователна и изказва мнение да бѣде утвърден изборът на казания народен представител.

Председателстващ Димитър Пешев: Ще поставя на гласуване. Които от г-да народните представители

приемат доклад на комисията по проверка на избора във втора Хасковска избирателна колегия, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикът г-н Петър Савовъ.

Докладчикъ Петър Савовъ: Ще ви докладвамъ избора във първа Българска избирателна колегия, Шуменска област.

Русенският областен съдъ съ протоколъ отъ 29 декември 1939 г. е провъзгласилъ за избранъ Бълю Бълевъ Келешевъ, отъ гр. Бъла, който е получилъ най-много гласове.

Подадена е една контестация, която отъ фактическа страна не се оправдава, нищо особено нѣма въ нея и затова комисията намира, че изборътъ е правилно произведенъ и предлага на Народното събрание да одобри така произведения изборъ на колегата Бълю Бълевъ Келешевъ.

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ доклада на комисията по проверка на избора във първа Българска избирателна колегия, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петър Савовъ: Ще ви докладвамъ избора във първа Българска избирателна колегия, Бургаска област. Ямболският областен съдъ съ протоколъ отъ 20 януари 1940 г. е проверилъ избора и провъзгласилъ за избранъ Тотю Йордановъ Маровъ, който е получилъ най-много гласове.

Срещу този изборъ е подадена една контестация, която комисията намира за несъстоятелна и постановява съ протоколъ, че казаният изборъ е правилно произведенъ и моли Народното събрание да го одобри.

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ доклада на комисията по проверка на избора във първа Българска избирателна колегия, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петър Савовъ: Ще ви докладвамъ избора във втора Плевенска избирателна колегия, Плевенска област.

Плевенският областен съдъ е констатиралъ, че отъ състезаващите се кандидати във втора Плевенска избирателна колегия най-много гласове е получилъ Игнатъ Илиевъ Хайдудовъ, отъ Плевенъ.

Подадена е срещу този изборъ една контестация, която комисията намира несъстоятелна и поради това предлага на Народното събрание да утвърди за избранъ Игнатъ Илиевъ Хайдудовъ за народенъ представител отъ втора Плевенска избирателна колегия.

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ доклада на комисията по проверка на избора във втора Плевенска избирателна колегия, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петър Савовъ: Ще ви докладвамъ избора във първа Старозагорска избирателна колегия, Старозагорска област.

Старозагорският областен съдъ съ определение е констатиралъ, че изборътъ, произведенъ във първа Старозагорска избирателна колегия при състезание на кандидатите е далъ за резултатъ: получени най-много гласове отъ д-ръ Иванъ Кировъ Вазовъ, отъ Стара Загора.

Постъпили сѫ две контестации, които комисията намира, че не сѫ състоятелни, не се оправдаватъ фактически, и предлага да бѣде утвърденъ изборътъ на казания народенъ представител.

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ доклада на комисията по проверка на избора във първа Старозагорска избирателна колегия, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Петър Савовъ: Ще докладвамъ избора във трета Старозагорска избирателна колегия, Старозагорска област.

Старозагорският областен съдъ съ определение отъ 1 февруари 1940 г., по частно гражданско дѣло № 92/1940 г. по проверка на избора във трета Старозагорска избирателна колегия, е констатиралъ, че отъ всички състезаващи се кандидати за народни представители най-много гласове е получилъ Иванъ Димитровъ Минковъ отъ Стара-Загора.

Постъпила е една контестация, която комисията проверява и намира, че е несъстоятелна и не се оправдава фактически.

Комисията констатира, че изборътъ е редовенъ и предлага на Народното събрание да се одобри.

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ доклада на комисията по проверка на избора във трета Старозагорска избирателна колегия, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата докладчикът г-н Данаилъ Жечевъ.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: Ще докладвамъ избора във първа Шуменска избирателна колегия, Шуменска област.

Шуменският областен съдъ съ определение № 500, отъ 29 декември 1939 г., по частно гражданско дѣло № 427/1939 г., е провъзгласилъ за избранъ за народенъ представител във първа Шуменска избирателна колегия Маринъ Ивановъ Тютюнджиевъ, който е получилъ най-много гласове.

Комисията по проверка на изборитъ, като разглежда този изборъ и подадената срещу него контестация, която намира за неоснователна, изказва мнение, изборътъ да бѣде одобренъ.

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ доклада на комисията по проверка на избора във първа Шуменска избирателна колегия, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Данаилъ Жечевъ: Ще докладвамъ избора във Тетевенска избирателна колегия, Плевенска област. Ловчанският областен съдъ съ определение № 63, отъ 23 януари 1940 г., по частно гражданско дѣло № 13/1940 г., е разгледалъ избора за народни представители във Тетевенска избирателна колегия и е провъзгласилъ за избранъ Иванъ Василевъ Петровъ, който е получилъ най-много гласове.

Комисията по проверка на изборитъ, като разглежда този изборъ и подадената срещу него контестация, която намира за неоснователна, изказва мнение, изборътъ да бѣде одобренъ.

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народните представители приематъ доклада на комисията по проверка на избора във Тетевенска избирателна колегия, Плевенска област, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Кой ще докладва избора във втора Старозагорска избирателна колегия?

Цвѣтко Петковъ: Докладчикътъ го нѣма. Ще остане за следващото заседание.

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: Г-да народни представители! Моля да се съгласите да вдигнемъ заседанието.

За утрешното заседание, което ще стане въ 15 часътъ, председателството, въ съгласие съ правителството, ви предлага следния дневенъ редъ:

1. Попълване състава на бюрото съ единъ секретаръ.
2. Избиране единъ членъ на парламентарната комисия по Министерството на общественитъ сгради, пѣтищата и благоустройството на мѣстото на починалия такъвъ Ангелъ Вълчевъ.

Одобрение на предложенията:

3. За освобождаване минно акционерно дружество „Пиринъ“ въ София отъ заплащане такси за изнасянитъ оловно-цинкови руди.

4. За разрешаване на фирмата А. Банковски & Н. Ивановъ отъ София да внесе 300 кгр. изкуственъ гьонъ и пр.

5. За одобрение XXV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 23 октомври 1941 г., протоколъ № 175 — относно облагането съ общински налогъ мѣстното масло за ядене отъ маслини.

6. Относно уреждането на нѣкои формалности при износа на цигари и рѣзанъ тютюнъ за дула.

7. За одобрение XIX постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 15 ноември 1941 г., протоколъ № 187 — относно отстъпването на Гевгелийската община 10% отъ продажбата на около 5.000.000 кгр. държавна морска солъ.

8. За одобрение 64. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 3 ноември 1941 г.

протоколъ № 180 — относно срока за унищожение намиращитъ се налице въ освободенитъ презъ 1941 г. земи запалки, тѣхни части и фитилъ.

9. За одобрение XVII постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 22 ноемврий 1941 г., протоколъ № 190 — относно гербовия налогъ на договоритъ по фонда за водоснабдяване и пр.

10. За продължаване сроковетъ по временно вносни декларации № № 5643, отъ 18 мартъ 1937 г., и др. на Столичната митница.

12. За одобрение IV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 26 септемврий 1941 г., протоколъ № 15 — относно вноскитъ по обществено осигуряване и лѣкуване на работниците и служащитъ отъ Скопска и Битолска области.

13. За одобрение 67 постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 12 августъ 1941 г., протоколъ № 132 — относно предаването въ притежание на Института за обществено осигуряване движимитъ и недвижимитъ имоти, принадлежащи на учрежденията за обществено осигуряване въ освободенитъ презъ 1941 г. земи.

Първо четене на законопроектитъ:

14. За измѣнение и допълнение на членове 58 и 59, букви „б“ и „в“, отъ наредбата-законъ за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ.

15. За разрешаване употребата за амбалажъ чуждестранни вестници, намѣрени налице въ освободенитъ презъ 1941 г. земи.

16. За допълнение на закона за взаимноспомогателнитъ и др. каси на служителитъ при министерствата, дирекциитъ и пр.

17. За разрешаване производството на тъкани книжни торби отъ хартия съ тегло 40 гр. на квадратенъ метъръ.

18. За освобождаване отъ данъци и гербъ сдѣлките за покупка чулове и тююни, сключени между Българската земеделска и кооперативна банка и Германския комисариятъ за тююнитъ въ Македония.

19. За измѣнение параграфъ единственъ отъ закона за измѣнение на чл. 10 отъ наредбата-законъ за изграждане на здравни домове въ селата и по-малкитъ градове.

20. За уреждане на търговскитъ дружества въ Добруджа и на задълженията, възникнали преди присъединяването ѝ къмъ царството.

21. Одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 14 ноемврий 1941 г., протоколи № № 23, 24 и 25.

Които г-да народни представители приематъ предложениия дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство. Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 18 ч.)

Подпредседателъ: **ДИМИТЪРЪ ПЕШЕВЪ**

Секретари: **АТАНАСЪ ЦВѢТКОВЪ**
ГЕОРГИ МИХАЙЛОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**